

[Christmas Møller.]

meget større i Dag, og derfor har jeg Lov til at sige, at ogsaa i arbejdsskabende, beskæftigelsesskabende Henseende — jeg kunde naturligvis have ønsket, at det var sket paa en anden Maade, det ved enhver — blev der her foretaget et positivt Skridt over for en Række Virksomheder. Der er heller ingen, der kan være i Tvivl om, at med Hensyn til den hjemlige Produktion, Valutaforholdene og dermed Beskæftigelsen forestaar der Forhandlinger og Overvejelser af overordentlig Betydning i den allernærmeste Tid. Jeg ved ikke, om Venstres Strejke skal fortsættes — det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen kan maaske give Besked herom —, men det er mig ogsaa i denne Forbindelse nogenlunde ligegyldigt, for man kan jo uden Venstres Tilslutning. Men at der med Hensyn til Arbejdsløshedens Bekæmpelse er foretaget Foranstaltninger, som vi kunde have ønsket over Toldvejen, derom kan man jo slet ikke være i Tvivl.

Jeg bebrejder Regeringen, at den ikke har gennemført en Landbolovgivning, som, hvis den blev udført paa den rigtige Maade, efter min Opfattelse kunde skabe en Aflastning af Arbejdsløsheden, og jeg haaber ogsaa, at vi meget snart paa ny kan blive stillet over for en Drøftelse af dette Spørgsmaal. Idet jeg henviser til Bemærkninger, jeg har gjort baade ved Finanslovsforslagets første Behandling og tidligere angaaende den almindelige økonomiske Situation, vil jeg sige, at den Opfattelse, at det nu gaar nogenlunde her i Landet, at det nu er ved at blive bedre, maa vi se at komme bort fra, for jeg for mit Vedkommende tror, at saaledes som alle Forhold ligger, er den økonomiske Situation herhjemme et Udtryk for, at Vanskelighederne ikke fortsat bliver mindre, men at de atter begynder at følge en opadstigende Linie.

Vi kan altsaa i Henhold til de Bemærkninger, jeg her har gjort, ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Paa det ærede Medlem Hr. Lorentzens Vegne skal jeg henvise til de Bemærkninger, han tidligere har gjort om sønderjyske Krigsinvaliders Forhold. Jeg kan nøjes med at henvise her til og udtale, at den Forvisning, som ogsaa vi har om, at man i Løbet af kort Tid paa anden Maade kommer til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, bevirker, at man ikke kan gøre noget forstandigere end at henstille — det maa i dette Tilfælde blive til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen — at trække dette Forslag tilbage; det eneste forstandige vil være at vente, til Regeringsforslaget kom-

mer, og hvis det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen trak sit Forslag tilbage, vilde han ogsaa paa heldig Maade karakterisere sin egen Virksomhed her i Tinget.

Rager: Det forekommer mig kun naturligt, naar der her i Tinget sidder Repræsentanter for Det kommunistiske Parti, at de forelægger Lovforslag som dem, der er til Behandling her i Dag. Det maa formentlig være en naturlig Følge af deres Tilstedeværelse, at Lovforslag af denne Art forelægges. Jeg betegner imidlertid Forslagene som fremsat i agitatorisk Øjemed og mener at have Lov til at gøre dette paa Grundlag af en rent saglig Betragtning. Lovforslagene lider nemlig, taget under eet, af den Mangel, at de udelukkende drejer sig om Udgiftslove, for hvilke der ikke samtidig er anvist Dækning. Dette er ganske utilladeligt, naar man vil have sine Lovforslag taget alvorligt. Selv om Lovforslagene efter Forslagsstillernes Mening ikke har megen Udsigt til at blive gennemført, saa bør et saadant Komplex af Kriselove, som jeg vil har Lov til at kalde de foreliggende Lovforslag, dog være afrundet, og saa maa det være saaledes, at Dækning ogsaa anvises. Skal der foretages en alvorlig Behandling af saadanne Lovforslag — i hvert Fald hvis vi skal kunne medvirke —, maa dette kræves. Men i det Øjeblik, jeg har Ret i — hvad jeg altsaa tror, jeg har —, at Lovforslagene kun er fremsat ud fra rent agitatoriske Synspunkter, vil jeg, naar jeg giver de Herrer den Margen, at noget saadant har de Ret til at gøre, at det er naturligt, at de agiterer ud fra de Synspunkter, som er deres, ogsaa have Lov til at sige, at det alligevel forekommer mig, at deres Holdning i det reale Lovgivningsarbejde er uheldig, fordi de ikke samtidig søger at medvirke til og sætte deres Kræfter stærkt ind paa at opnaa det, som i hvert Fald Flertallet i dette høje Ting har anset for det opnaaelige. Jeg har selv ved Lejlighed karakteriseret det Forslag, der ligger i Landstinget, som meget knapt tilmaalt; men naar Socialministeren i sin Tid bedømte Situationen saaledes, at dette var det højeste, der kunde opnaas — ja, saa har Tiden jo givet ham Ret, i hvert Fald i Forhold til min Henstilling om at gaa noget videre, idet end ikkè det, Socialministeren ønskede, har kunnet føres igennem i det andet høje Ting. Dette beklager jeg naturligvis i allerhøjeste Grad; men jeg beklager ogsaa, at ikke alle de, der i hvert Fald kunde ønske saa meget gennemført, i første Række sætter deres Kræfter ind paa at arbejde paa dette Grundlag.